

La llet

(ALDC, VI, L 77. La llet)

La *llet*, ‘fluid segregat per les glàndules mamàries de les femelles dels mamífers’, es deia LAC (gen. LACTIS) en llatí i el seu origen parteix de l’acusatiu LACTEM que, a través d’una aspiració del grup -KT-, va donar LAIT (cf. oc. *lait*, d’on el canvi a *lach*) que, després, per palatalització de la L- inicial (com la de LÖCU > *lloc*) i tancament de *a* > [ɛ] per pressió de la iod, va generar *ll[ɛ]it*, monoftongat en *ll[ɛ]t* o en *ll[e]t*, des de la fase *ll[ej]t*, amb tancament de

[ej] > [e], com en *dreit* (< DIRECTUS) > *dr[e]t*; el ross., per igualació dels timbres de /ɛ/ i /e/, articula una vocal mitjana [e].

Les etapes amb diftongació es mantenen en la franja oriental i en alguna població rossellonesa.

Es tracta d’un mapa monolexemàtic, amb petites var. arcaiques.

Llet és l’únic mot normatiu des del *DOrt*, 1917.

